Деснянський районний суд міста Києва
02225, м. Київ, пр-т. Маяковського, 5-в

Заявник
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЮНІТ КАПІТАЛ"
ел. пошта
fincomunitcap@gmail.com
тел. 0992745183
адреса 01133, місто Київ, бульвар Лесі Українки, будинок 34, офіс 333
ЄДРПОУ 43541163

Представник заявника
Кукса Карина Олександрівна
ел. пошта
[redacted]
тел. 380992745183
адреса 01133, м. Київ, б. Лесі Українки, будинок 34, офіс 333
РНОКПП [redacted]

Відповідач
[redacted]
тел. [redacted]

РНОКПП [redacted]

Представник відповідача
Довженко Сергій Сергійович
тел. [redacted]
адреса 04060, місто Київ, вулиця [redacted]
РНОКПП [redacted]

Справа № **754/15124/26**
Провадження № **2/754/13733/26**
Суддя **Зотько Тетяна Анатоліївна**

Відповідь на відзив

У провадженні Деснянського районного суду м. Києва перебуває справа № 754/15124/26 за позовною заявою ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЮНІТ КАПІТАЛ" до [redacted] про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Ухвалою Деснянського районного суду м. Києва від "17" серпня 2026 року прийнято до розгляду та відкрито провадження у справі за позовом ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЮНІТ КАПІТАЛ" до [redacted] про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Також вищевказаною ухвалою встановлено право Позивача подати до суду відповідь на відзив протягом п’яти днів із дня отримання відзиву на позовну заяву.

Таким чином, відзив на позовну заяву Позивач отримав в кабінеті Електронного суду 03.09.2026 року, що підтверджується карткою руху документів.

Отже, відповідь на відзив може бути подана до 08.09.2026 **року включно.**

Відповідно до ч.1 ст. 179 ЦПК України у відповіді на відзив позивач викладає свої пояснення, міркування і аргументи щодо наведених відповідачем у відзиві заперечень і мотиви їх визнання або відхилення.

Ознайомившись з відзивом на позовну заяву, вважаємо заперечення представника Відповідача необґрунтованими та такими, що не підлягають задоволенню з таких підстав.

Відповідно до ст. 179 ЦПК України, сторона позивача користується своїм правом та надає відповідь на відзив.

<u>Щодо перерахування кредитних коштів</u>

Відповідно до умов кредитного договору, ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» виконало взяті на себе зобов’язання та платіжним дорученням ініціювало переказ коштів в загальній сумі 13000,00 грн. на картковий рахунок відповідача.

Відповідно до постанови «Про затвердження Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті» від 21.01.2004 зазначено, що бланки розрахункових документів (крім розрахункових чеків, що належать до документів суворого обліку та/або виготовляються і розповсюджуються централізовано) виготовляються на папері формату А4 або А5 будь-яким способом (друкарським, з використанням комп'ютерної техніки тощо) за умови обов'язкового забезпечення наявності та схематичного розташування всіх елементів (рамки, лінії, текстові елементи тощо, за винятком цифр у квадратних дужках, що позначають номери реквізитів) згідно із зразками, наведеними в додатках до цієї Інструкції (п. 2.2.).

Усі текстові елементи бланків мають бути виконані українською мовою.
Згідно п. 2.4. банк перевіряє відповідність заповнення реквізитів розрахункових документів клієнтів, крім інкасових доручень (розпоряджень), вимогам додатка 9 до

цієї Інструкції:банк платника перевіряє заповнення таких реквізитів: "Платник", "Код платника", "Рахунок платника", "Банк платника" та "Підписи платника" (якщо згідно з формою документа вимагається його заповнення);

Пунктом 2.10. встановлено, що Клієнт, виходячи з технічних можливостей своїх та обслуговуючого банку, може подавати до банку розрахункові документи як на паперових носіях, так і у вигляді електронних розрахункових документів, використовуючи системи дистанційного обслуговування. Спосіб подання клієнтом документів до банку передбачається в договорі банківського рахунку.

Згідно п. 2.13. Банки приймають до виконання лише розрахункові документи: своїх клієнтів, які подають їх у банк у порядку, передбаченому договорами банківського рахунку цих клієнтів.

Звертаємо увагу суду, що жодного юридичного факту щодо помилкового або неналежного переказу на рахунок відповідача коштів за кожною із транзакцій, ініційованими ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога», не встановлено, таким чином Позивач документально підтвердив виконання перерахування коштів Відповідачеві. Схожої позиції притримується Вищий господарський суд України в постанові від 02.07.2008 по справі № 10/115/07.

Незважаючи на той факт, що дана справа розглядалась в рамках господарського судочинства, вона містить важливі положення для вирішення даної справи, оскільки норми встановлені ст.76 ЦПК України та ст.73 ГПК України аналогічні.

ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» є небанківською фінансовою установою, та не надає фінансових платіжних послуг. А отже, не має повноважень щодо надання документів, що посвідчують переказ коштів (банківських платіжних доручень). Товариство в межах виконання умов укладеного Договору ініціює платіжні операції шляхом подання відповідної платіжної інструкції надавачу фінансових платіжних послуг із зазначенням необхідних реквізитів, які клієнт вказав в заявці на отримання кредитних коштів для їх подальшого їх зарахування на рахунок отримувача надавачем фінансових платіжних послуг отримувача.

ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» в межах виконання умов укладеного Договору ініціює платіжні операції шляхом подання відповідної платіжної інструкції надавачу фінансових платіжних послуг із зазначенням необхідних реквізитів, які клієнт вказав в заявці на отримання кредитних коштів для їх подальшого зарахування на рахунок отримувача надавачем фінансових платіжних послуг отримувача.

Звертаємо увагу Суду, що надані платіжні інструкції містять підпис та печатку ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога».

Підтвердженням здійснення перерахування кредитних коштів є факт передачі Товариством відповідної платіжної інструкції надавачу платіжних послуг, на основі якої кошти перераховуються за реквізитами платіжної картки клієнта згідно з умовами Договору.

Відповідач ставить під сумнів вищезгадані факти, проте в той же час ним не надано:

- будь-яких належних і допустимих доказів того, що відповідні кредитні кошти не були зараховані на його картковий рахунок, вказаний у договорі або доказів того, що вказаний картковий рахунок йому не належить;

- будь-яких належних і допустимих доказів того, що сторонні особи мали доступ до його банківського рахунку на яку зараховані кредитні кошти;

- виписки по зазначеному картковому рахунку за спірні періоди на підтвердження факту не зарахування кредитних коштів на його рахунок;

- доказів повернення коштів чи спростування нарахованих кредитором процентів за період користування кредитними коштами.

Отже, враховуючи наведене, Позивач дійсно підтвердив факт укладання кредитного № 977556004 від 11.08.2020 Договору та наявність заборгованості у Боржника.

Доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи (частина перша статті 76 ЦПК України). Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи (статті 79 ЦПК України).

Відповідно до статті 77 ЦПК України належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Предметом доказування є обставини, що підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення. Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для підтвердження їхніх вимог або заперечень. Суд не бере до розгляду докази, що не стосуються предмета доказування.

Статтею 80 ЦПК України визначено, що достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Згідно з частиною першою статті 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до частини 2 статті 83 ЦПК України позивач, особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, повинні подати докази разом з поданням позовної заяви.

Обов`язок із доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному та матеріальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб`єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в правовідносинах у разі неможливості достовірно з`ясувати обставини, які мають значення для справи. Важливим елементом змагальності процесу є стандарти доказування - спеціальні правила, якими суд має керуватися при вирішення справи. Ці правила дозволяють оцінити, наскільки вдало сторони виконали вимоги щодо тягаря доказування і наскільки вони змогли переконати суд у своїй позиції, що

робить оцінку доказів більш алгоритмізованою та обґрунтованою (постанова Верховного Суду від 22 квітня 2021 року у справі № 904/1017/20).

Окремо слід звернути увагу, що за своєю сутністю кредитний договір є позикою, а відповідно до **ч.1 ст.1046 ЦК України За договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості. Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками ознаками.**

Оскільки видача кредиту підтверджена належними доказами Суд має правові підстави задовольняти позовні вимоги про стягнення кредитної заборгованості.

Таким чином, Позивачем доведено розмір фактично взятих Відповідачем кредитних коштів за умовами кредитного договору, а також розмір існуючої заборгованості за кредитним договором, що є підставою для задоволення позову.

Отже, Позивачем доведено факт виконання зобов’язання первинного Кредитора ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» та перерахування на рахунок Відповідача суми в розмірі 13000,00 грн. В свою чергу, Відповідачем жодних доказів, що спростовують вимоги Позивача або докази неотримання кредитних коштів не надано.

Щодо переходу права вимоги за кредитним договором до Позивача

1.1.Строк чинності договору факторингу №28/1118-01 від 28.11.2018

ТОВ “МАНІВЕО ШВИДКА ФІНАНСОВА ДОПОМОГА” (Клієнт) та між ТОВ “Таліон Плюс” (Фактор) укладено Договір факторингу № 28/1118-01 (копія долучена до позовної заяви). Відповідно до пункту 8.2 Договору факторингу №28/1118-01 від 28.11.2018 строк дії цього Договору закінчується 28 листопада 2019 року. Відповідно до п.8.6 Додатки та додаткові угоди до даного Договору набувають чинності з моменту їх підписання обома Сторонами та становлять його невід’ємну частину.

В подальшому ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» та ТОВ «Таліон Плюс» уклали ряд додаткових угод: №19 від 28.11.2019, № 26 від 31.12.2020, №27 від 31.12.2021, №31 від 31.12.2022, №32 від 31.12.2023 – якими продовжено строк дії договору до 31 грудня 2024 року

Таким чином, з урахуванням визначених строків дії цього договору та додаткових угод до нього, його виконання здійснювалось не одномоментно, а протягом всього часу його дії, з 28.11.2018 по 31.12.2024.

1.2.Предмет договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018

Пунктом 2.1. Розділу 2 (предмет договору) Договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018, передбачено, що згідно умов Договору Клієнт зобов’язується відступити Фактору Права вимоги, зазначені у відповідних Реєстрах прав вимоги.

Тобто, предметом Договору факторингу №28/1118-01 від 28.11.2018, є відступлення прав вимоги до боржників, зазначених у відповідних Реєстрах прав

вимоги.

Відповідно до п. 1.3. Договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018 визначено, що під правом вимоги розуміється всі права Клієнта за Кредитними договорами, в тому числі права грошових вимог до Боржників по сплаті суми Боргу за Кредитними Договорами, строк платежу за якими настав, а також права вимоги, які виникнуть в майбутньому.

Пунктом 1.2. Договору визначено, що Перелік Кредитних договорів наводиться у відповідних Додатках до Договору, а саме Реєстрах прав вимоги.

В той же час, відповідно до п. 1.5. Договору факторингу, Реєстр прав вимоги – означає перелік Прав вимоги до Боржників, що відступається за Договором. Форма вказаного Реєстру наведена в Додатку №1 до Договору.

Тобто, Реєстр не є разовим документом, оскільки Договір факторингу передбачає (не забороняє) можливість їх укладення множинну кількість разів, у випадку бажання та необхідності Сторін.

Згідно п. 4.1. договору факторингу, право вимоги переходить від Клієнта до Фактора в день підписання Сторонами Реєстру прав вимог, по формі встановленій у відповідному додатку.

13.10.2020 відповідно до Витягу з реєстру прав вимоги 103 до Договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018 (з урахуванням додаткових угод до нього), ТОВ «Таліон Плюс» отримало право вимоги до Відповідача на загальну суму 37 310,00 грн (копія долучена до позовної заяви).

Підписанням Реєстру прав вимоги Сторони засвідчують передачу Права вимоги до Боржників в повному обсязі, за відповідним Реєстром права вимоги.

З урахуванням викладених обставин, можна зробити висновок, що Сторони виконали умови договору факторингу №28/1118-01 належним чином, зокрема: підписали договір факторингу №28/1118-01; уклали відповідний реєстр прав вимоги та здійснили фінансування за відступлення прав вимоги відповідно до умов договору факторингу.

Таким чином, право вимоги перейшло від Клієнта до Фактора в день підписання Сторонами Реєстру прав вимог, по формі встановленій у відповідному додатку, а отже Право вимоги до Відповідача перейшло до ТОВ "Таліон Плюс" 13.10.2020, тобто після укладання Кредитного договору № 977556004 від 11.08.2020.

Отже, Відповідач , не врахував усі матеріали справи та помилково визначив, що передача права вимоги відбулася в момент укладення договору факторингу. **Проте, відповідно до умов договору факторингу, передача права вимоги здійснюється не за самим договором, а за реєстрами, які є додатками до нього. В свою чергу, Позивач долучив до позовної заяви всі належні докази, а саме: договір факторингу 28/1118-01 від 28.11.2018 р. та витяг з реєстру прав вимоги 103 від 13.10.2020 до Договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018**

Щодо предмету та істотних умов договору факторингу

Проте, слід зазначити, що відповідно до умов договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018 передача (відступлення) прав вимоги здійснюється у момент підписання реєстру прав вимог. При цьому така передача не прив’язується до конкретного кредитного договору, а охоплює всі права вимоги, зазначені в реєстрах.

Згідно з умовами договору факторингу, клієнт (первісний кредитор) зобов’язувався передати фактору всі права вимоги, зазначені в реєстрах прав вимоги. Це підтверджує факт фактичного відступлення прав вимоги, яке не обмежується виключно моментом укладення кредитного договору чи датою договору факторингу, а відбувається на підставі відповідного реєстру.

Зокрема, реєстр прав вимоги до договору факторингу від № 28/1118-01 від 28.11.2018 , до якого включено Кредитний договір **№977556004 від 11.08.2020 укладено 13.10.2020, тобто через три місяці після укладення кредитного договору. Таким чином, на момент включення цього кредитного договору до реєстру, право вимоги вже існувало, а не є майбутнім, як помилково вважає Відповідач.**

Варто зазначити, що реєстр прав вимоги, підписаний сторонами, містить всі необхідні дані (сума вимоги, боржник, дата переходу, підписи), то він є достатнім доказом передачі права вимоги. Відповідно до ст. 203 ЦКУ, правочин є дійсним, якщо він відповідає волевиявленню сторін та не суперечить закону.

Відповідно до ст. 638 Цивільного кодексу України, істотними умовами договору є умови про його предмет, умови, визначені законом як істотні або необхідні для договорів відповідного виду, а також усі умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Істотними умовами договору факторингу є предмет договору та ціна відступлення права вимоги. Оскільки сторони дійшли згоди щодо всіх істотних умов договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018, це підтверджує належне відступлення права вимоги. Крім того, сторони погодили викласти зазначені умови договору в реєстрі.

Зокрема, згідно ч. 1. ст. 1077 ЦК України - за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Отже, Відповідач неправильно трактував положення договору та дійшов хибного висновку, що передача права вимоги відбувається у момент підписання договору. Насправді ж право вимоги переходить у момент підписання реєстру, який є невід’ємною частиною договору факторингу.

Враховуючи викладене, Позивач належним чином підтвердив факт переходу права вимоги, оскільки виконав умови договору факторингу та надав відповідні документи. Висновок Відповідача про відсутність переходу права вимоги є необґрунтованим, оскільки ґрунтується на помилковому тлумаченні моменту виникнення права вимоги та його передачі за договором факторингу.

2. Перехід права вимоги за кредитним договором № 977556004 від

11.08.2020 відповідно до договору факторингу №05/0820-01 від 05.08.2020

2.1. Строк чинності договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020

05.08.2020 між ТОВ «Таліон Плюс» та ТОВ «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс» укладено Договір факторингу № 05/0820- 01 (копія долучена до позовної заяви).

Відповідно до пункту 8.2 Договору факторингу №05/0820-01 від 05.08.2020 строк дії цього Договору ***закінчується 04 серпня 2021 року***.

Відповідно до п.8.6 Додатки та додаткові угоди до даного Договору набувають чинності з моменту їх підписання обома Сторонами та становлять його невід'ємну частину.

В подальшому ТОВ «Таліон Плюс» та ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» уклали ряд додаткових угод: №2 від 03.08.2021 (копія долучена до позовної заяви) та №3 від 30.12.2022 (копія долучена до позовної заяви) - якими продовжено строк дії Договору факторингу до 30.12.2024 включно, всі інші умови залишились без змін.

Таким чином, додатковими угодами №2 від 03.08.2021 та №3 від 30.12.2022 продовжено строк дії Договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 до 30.12.2024 включно, всі інші умови залишились без змін.

2.2. Предмет договору факторингу № 05/0820 -01 від 05.08.2020

Пунктом 2.1. Розділу 2 (ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ) Договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 року, ТОВ «Таліон Плюс» зобов'язується відступити ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» Права вимоги, зазначені ***у відповідних Реєстрах прав вимоги***, а ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс зобов'язується їх прийняти та передати грошові кошти в розпорядження Клієнта за плату на умовах, визначених цим Договором.

Тобто ***предметом Договору*** факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 ***є відступлення прав вимоги,*** зазначені у відповідних Реєстрах прав вимоги.

Відповідно до п. 1.3. Договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 3 визначено, що під правом вимоги розуміється всі права клієнта за Кредитними договорами, ***в тому числі права грошових вимог до Боржників по сплаті суми Боргу за Кредитними договорами, строк платежу за якими настав, а також права вимоги, які виникнуть в майбутньому***.

В той же час, відповідно до п. 1.5. Договору факторингу №05/0820-01 від 05.08.2020 встановлено, що Реєстр прав вимоги – означає перелік Прав вимоги до Боржників, що відступається за цим Договором. Форма вказаного Реєстру наведена в Додатку №1 до цього Договору.

Тобто, Реєстр не є разовим документом, оскільки Договір факторингу передбачає (не забороняє) можливість їх укладення множинну кількість разів, у разі бажання та необхідності Сторін.

Згідно п. 4.1. Право вимоги переходить від ТОВ «Таліон Плюс» до ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» з моменту підписання ними відповідного Реєстру прав вимог , по формі установленій в Відповідному додатку.

Відповідно до Витягу з реєстру прав вимоги № 7 від 28.10.2021 до Договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 від ТОВ «Таліон Плюс» до ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» ***перейшло право вимоги до Відповідача на загальну суму 37310,00 грн (копія долучена до позовної заяви).***

Відповідно до п.1.6. Договору Факторингу «Фінансування» - сума коштів, що сплачується Фактором Клієнту за відступлення Права вимоги на умовах цього договору».

Відповідно до п.3.1.1. Фінансування - належна до сплати Клієнту сума грошових коштів встановлюється в кожному Реєстрі прав вимог окремо.

Отже, договір № 05/0820 – 01 є рамковою угодою, адже він підтверджує згоду двох сторін співпрацювати протягом визначеного проміжку часу, а саме 05.08.2020 - 30.12.2024.

З урахуванням визначених строків дії цього договору, його виконання здійснювалось не одномоментно, а протягом всього часу його дії.

Тобто підписання реєстру прав вимог - передача права вимоги відбулась в межах часових рамок чинності Договору факторингу – до 30.12.2024 р.

Слід також звернути увагу, що відповідно до п.п. 5.3.3 договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 Фактор (ТОВ «Фінансова компанія «Онлайн Фінанс») має право розпоряджатися Правом вимоги на свій власний розсуд, в тому числі відступати Право вимоги на користь третіх осіб.

Тобто, створення Реєстрів прав вимог до договорів факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018 та №05/0820-01 від 05.08.2020 відбувається за формою, що визначена у відповідних додатках .

Таким чином, вбачається, що вищезгадані Реєстри можуть бути укладені в будь-який момент чинності Договорів факторингу, а перехід права вимоги відбувається в день підписання кожного з Реєстрів.

3. Договір факторингу №14/02/2022-01 від 14.02.2022

14.02.2022 ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» та Позивач уклали Договір факторингу №14/02/2022-01.

Відповідно до п.1.1. за цим договором Фактор зобов’язується передати грошові кошти в розпорядження Клієнта (ціна продажу) за плату, а Клієнт відступити Факторові Право грошової Вимоги, строк виконання зобов’язань за якою настав або виникне в майбутньому до третіх осіб – Боржників, включаючи суму основного зобов’язання (суму позики), плату за позикою (проценти за користування позикою та проценти на прострочену позику), пеню за порушення грошових зобов’язань та інші платежі, право на одержання яких належить Клієнту.

Ціна Продажу – сума грошових коштів, що сплачується Фактором Клієнту на умовах даного Договору, розмір якої встановлюється згідно з п.3.3. цього Договору.

Перелік Боржників, підстави виникнення Права грошової Вимоги до Боржників, сума грошових вимог та інші дані зазначені в Реєстрі Боржників, який

формується згідно з Додатком № 1 є невід'ємною частиною Договору (п.1.1.). Витяг з Реєстру Боржників долучено до позовної заяви.

Згідно п.1.2 Договору перехід від Клієнта (ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс») до Фактора (Позивач) Прав Вимоги Заборгованості до Боржників відбувається в момент підписання Сторонами Акта прийому-передачі Реєстру Боржників згідно з Додатком №2.

Відповідно до Договору Реєстр Боржників – це інформація, що стосується Боржників, оформлена за формою, встановленою в відповідному Додатку (форма Реєстру Боржників) до цього Договору;

Таким чином, згідно витягу з Реєстру боржників від ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» до Позивача перейшло право грошової вимоги до Відповідача на загальну суму 37310,00 грн (додаток долучено до позовної заяви).

Підписаний Сторонами та скріплений їх печатками Акт прийому-передачі Реєстру Боржників – підтверджує факт переходу від Клієнта до Фактора Прав Вимоги Заборгованості та є невід'ємною частиною цього Договору .

На підтвердження переходу права вимоги до позивача, разом з позовною заявою долучено Акт прийому-передачі Реєстру Боржників за Договором факторингу №14/02/2022-01 від 14.02.2022 (копію долучено до позовної заяви).

Щодо Реєстрів прав вимоги

Надані Позивачем витяги з Реєстру прав вимоги до Договорів факторингу №28/1118-01 від 28.11.2018, № 05/0820-01 від 05.08.2020 та № 14/02/2022-01 від 14.02.2022 підписані та мають печатки уповноважених осіб, а також зазначена вся важлива інформація, а саме: номер реєстру, номер договору, дата договору, суми заборгованостей, реквізити сторін.

Дані документи долучені разом з позовною заявою. Ці документи містять всі необхідні реквізити, підписи сторін та оформлені належним чином, відповідно до встановлених форм договорів факторингу

Звертаємо увагу Суду, що на момент подачі позову Позивачем, долучено всі наявні на той час документи, які передані первісним Кредитором та всіма наступними Факторами.

Згідно зі статтею 95 ЦПК України, письмові докази можуть подаватися як у вигляді оригіналів, так і належним чином засвідчених копій. Якщо оригінали знаходяться у третіх осіб чи відповідача, позивач повинен зазначити, у кого саме вони зберігаються, що узгоджується з вимогами статті 83 ЦПК України. ***Відповідно до вищевикладеного, Позивач на підтвердження переходу прав вимоги надав витяги з реєстрів, що відповідають формам погодженим Договорами факторингу та відповідають законодавству України.***

Особливу увагу варто звернути на те, що чинне законодавство України не містить чітких вимог щодо форми витягів з реєстрів, які підтверджують перехід права вимоги за договорами факторингу. У контексті статей 512 та 1077 ЦК України, перехід права вимоги може підтверджуватися документами, які належним чином

фіксують факт укладення договору факторингу та передачі прав. Це можуть бути засвідчені копії витягів, електронні документи або документи, підписані обома сторонами договору. Законодавець не встановлює вичерпного переліку чи форми таких документів, що вказує на необхідність їх оцінки з точки зору загальних критеріїв допустимості та належності, передбачених ЦПК України.

Варто наголосити, що Реєстри прав вимоги в межах договорів факторингу містять інформацію, яка відповідно до законодавства України належить до таємниці фінансової послуги. Це положення закріплене в статті 10 Закону України «Про фінансові послуги та фінансові компанії», де зазначено, що конфіденційна інформація, яка стосується фінансових послуг, не підлягає розголошенню без згоди відповідних осіб, крім випадків, прямо передбачених законом. У контексті договорів факторингу така інформація включає деталі щодо боржників, їхніх зобов'язань

Крім того, реєстри прав вимоги містять персональні дані боржників, які захищені Законом України «Про захист персональних даних». Відповідно до цього закону, будь-яка обробка або передача таких даних можлива лише за згодою суб'єкта персональних даних або в межах чітко визначених правових підстав. У разі надання таких даних без правових підстав може виникнути загроза порушення прав осіб, чиї дані зазначені в реєстрі.

Також важливо враховувати, що Закон України «Про інформацію» захищає конфіденційну інформацію, до якої належать дані про особу, умови її зобов'язань чи взаємодії із фінансовими установами. Цей закон встановлює, що доступ до такої інформації має бути обмежений та може здійснюватися виключно уповноваженими особами.

Враховуючи викладене, сторона, яка уклала договір факторингу, не має права надавати повний реєстр прав вимоги третім особам. Це пояснюється тим, що умови договорів, за якими передаються права вимоги, є предметом конфіденційності. Надання такого реєстру могло б розкрити інформацію, яка не стосується конкретного предмета договору або конкретної передачі прав вимоги, що порушує зобов'язання сторони за договором та чинне законодавство України.

Фактор, отримуючи право вимоги до певних боржників, отримує доступ лише до тієї інформації, яка є необхідною для реалізації цих прав. Передача інших даних, що стосуються боржників, права вимоги до яких не передавалися, є неправомірною. Це зобов'язує клієнта забезпечити належний відбір документів та інформації, яка передається фактору, обмежуючись лише витягами або копіями, що стосуються переданих прав.

Важливо також зазначити, що надання копій документів або витягів, які підтверджують право вимоги або містять інформацію, необхідну для реалізації цього права, може здійснюватися безпосередньо особою, до якої перейшло право вимоги. Такий підхід гарантує збереження принципу конфіденційності та захисту персональних даних, оскільки доступ до інформації обмежується лише тими суб'єктами, які мають юридичну необхідність або повноваження для її отримання.

З матеріалів справи вбачається, що подані витяги з реєстрів прав вимоги за договором факторингу відповідають вимогам, встановленим законодавством України.

Скан-копія витягу з реєстру прав вимоги № 103 від 13.10.2020 до Договору факторингу № 28/1118-01 від 28.11.2018, скан-копія витягу з реєстру прав вимоги № 7 від 28.10.2021 до Договору факторингу № 05/0820-01 від 05.08.2020 та скан-копії Витягу з Реєстру Боржників до договору № 14/02/2022-01 від 14.02.2022, оформлені у фізичній формі, вони мають усі необхідні реквізити, а саме: назву, форму, погоджену сторонами, підписи сторін та основну інформацію, яка чітко підтверджує факт переходу права вимоги за кредитними договорами. Відповідно до частини першої статті 513 ЦК України, перехід права вимоги має бути підтверджений належними доказами, але конкретної форми витягів з реєстрів у законодавстві не встановлено. Законодавець лише вимагає, щоб передані документи підтверджували зміст зобов'язання та факт переходу права вимоги, що у даному випадку забезпечено.

Важливо зазначити, що витяги з реєстрів боржників (прав вимог) формуються безпосередньо клієнтом та фактором, тобто сторонами договору факторингу. Позивач, як новий кредитор, не має впливу на їх форму чи вигляд, а також доступу до повного реєстру. Його роль обмежується отриманням документів, які передаються йому у зв'язку з виконанням договору факторингу. Відповідно до частини першої статті 1077 ЦК України, договір факторингу є двостороннім правочином, який передбачає перехід права вимоги від первісного кредитора до нового, і всі документи, що супроводжують цей процес, можуть мати індивідуальну форму, визначену за домовленістю між сторонами.

Таким чином, подані витяги з реєстрів відповідають загальним вимогам належності та допустимості доказів, передбаченим статтями 76 та 77 ЦПК України. Законодавство України не встановлює чіткої уніфікованої форми таких витягів, а тому важливим є зміст документа, його реквізити та відповідність домовленостям між сторонами договору.

Отже, право вимоги за Кредитним договором № 977556004 від 11.08.2020 передані ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» на користь ТОВ «Таліон Плюс», ТОВ «Таліон Плюс» на користь ТОВ «ФК «Онлайн Фінанс» та в подальшому Позивачу на підставі Реєстрів прав вимоги, який оформлений належним чином.

Щодо направлення письмового повідомлення боржнику щодо зміни сторони кредитора

Згідно ч. 1 ст. 18 ЗУ «Про споживче кредитування» відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит здійснюється відповідно до цивільного законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Кредитодавець, який відступив право вимоги за договором про споживчий кредит новому кредитору або залучив колекторську компанію до врегулювання простроченої заборгованості, зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит новому кредитору або залучення колекторської компанії до врегулювання простроченої заборгованості повідомити споживача у спосіб, визначений частиною першою статті 25 цього Закону та передбачений договором про споживчий кредит, про такий факт та про передачу персональних даних споживача, а також надати інформацію про нового кредитора або колекторську компанію відповідно (найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, місцезнаходження, інформацію для здійснення зв'язку - номер телефону, адресу,

адресу електронної пошти). Зазначений обов’язок зберігається за новим кредитором у разі подальшого відступлення права вимоги за відповідним договором.

Таким чином, Позивач не зобов’язаний направляти письмове повідомлення боржнику щодо врегулювання спору в досудовому порядку.

Відповідно до статті 516 ЦК України заміна кредитора у зобов'язанні здійснюється без згоди боржника, якщо інше не встановлено договором або законом. Якщо боржник не був письмово повідомлений про заміну кредитора у зобов'язанні, новий кредитор несе ризик настання несприятливих для нього наслідків. У цьому разі виконання боржником свого обов'язку первісному кредиторові є належним виконанням.

Відповідно до ст. 629 ЦК України передбачено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Стаття 1049 ЦК України передбачає, що позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій же сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій же кількості, такого ж роду та такої ж якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, встановлені договором.

Відповідно ст. 1050 ЦК України, якщо позичальник своєчасно не повернув суму позики, він зобов'язаний сплатити грошову суму або не повернув речі, визначені родовими ознаками, він зобов`язаний сплатити неустойку, яка нараховується від дня, коли речі мали бути повернуті, до дня їх фактичного повернення позикодавцеві, незалежно від сплати процентів.

При умові, що відповідач з будь-яких підстав не отримав вищезазначене повідомлення про відступлення права вимоги, має місце той факт, за яким Відповідач не мав жодних перешкод для реалізації свого зобов`язання по сплаті існуючої заборгованості на рахунки Первісного кредитора, які вказані в Кредитному договорі, і таке виконання було б належним відповідно до вимог ст. 516 ЦК України.

Згідно правової позиції, яка висловлена Верховним Судом України в постанові від 23 вересня 2015 року у справі № 6-979цс15 *«… боржник, який не отримав повідомлення про передачу права вимоги іншій особі, не позбавляється обов`язку погашення заборгованості, а лише має право па погашення заборгованості первісному кредитору. … неповідомлення боржника про зміну кредитора не звільняє його від обов`язку погашення кредиту взагалі».*

Таким чином, у порушення умов кредитного договору а також ст.509,526,1054 ЦК України, Відповідач зобов`язання за вказаним договором не виконав, хоча ст. 629 ЦК України визначено, що договір є обов`язковим для виконання сторонами.

Отже, факт неповідомлення боржника про уступку права вимоги новому кредитору за умови невиконання грошового зобов’язання жодному з кредиторів не є підставою для звільнення Відповідача від виконання зобов’язань.

<u>Щодо нарахування відсотків за кредитним договором</u>

Відповідно до п. 4.1. Невід'ємною частиною цього Договору є Правила та Паспорт споживчого кредиту, що надано Позичальнику до укладення Договору.

Уклавши цей Договір, Позичальник підтверджує, що він ознайомлений, повністю розуміє, погоджується і зобов'язується неухильно дотримуватись Правил, текст яких розміщений на Сайті Кредитодавця: www.moneyveo.ua.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 Закону України «Про електронну комерцію» пропозиція укласти електронний договір (оферта) може включати умови, що містяться в іншому електронному документі, шляхом перенаправлення (відсилання) до нього. Особі, якій адресована пропозиція укласти електронний договір (оферта), має надаватися безперешкодний доступ до електронних документів, що включають умови договору, шляхом перенаправлення (відсилання) до них. Включення до електронного договору умов, що містяться в іншому електронному документі, шляхом перенаправлення (відсилання) до такого документа, якщо сторони електронного договору мали змогу ознайомитися з ним, не може бути підставою для визнання правочину нікчемним.

Отже, Правила є у відкритому доступі на Сайті Товариства з обмеженою відповідальністю «Манівео швидка фінансова допомога» (Первісного кредитора) за посиланням: https://moneyveo.ua/confidentiality/creditrules/ та Відповідач погодився, що ознайомився з ними (п. 4.1. Договору)

Відповідно до Алгоритму дій споживача в інформаційно-телекомунікаційній системі Товариства з обмеженою відповідальністю «Манівео Швидка Фінансова Допомога» з метою акцепту оферти та укладення електронного договору **Відповідач особисто обрав для себе суму кредиту, строк кредитування та мав змогу ознайомитися з умовами Договору перед його підписанням.**

Відповідно до п. 1.3. На період строку, визначеного п. 1.2 Договору, нарахування процентів за користування Кредитом здійснюється за Дисконтною процентною ставкою в розмірі 0,66 відсотків від суми Кредиту за кожний день користування Кредитом.

Згідно з п. 1.4. У випадку користування Кредитом понад строк, встановлений п. 1.2 Договору, умови щодо нарахування процентів за Дисконтною процентною ставкою скасовуються і до взаємовідносин між Сторонами застосовується Базова процентна ставка в розмірі 1,70 (одна ціла сім десятих) відсотків від суми Кредиту за кожний день користування Кредитом, відповідно до чого Позичальник зобов'язується сплатити Товариству різницю між фактично сплаченими процентами за Дисконтною та нарахованою Базовою процентними ставками за весь строк користування Кредитом (від дати отримання Кредиту до фактичної дати його повернення).

Відповідно до п. 1.5 Базова процентна ставка за користування Кредитом не застосовується протягом строку користування Кредитом вказаного в п. 1.2. Договору, виключно за умови якщо розмір Базової процентної ставки більший ніж 1,70 відсотків від суми Кредиту за кожен день користування Кредитом. В усіх інших випадках нарахування процентів за Базовою процентною ставкою здійснюється відповідно до п. 1.4. цього Договору.

Під час укладення договору Відповідач ознайомився з його текстом та змістом в цілому, паспортом споживчого кредиту, зміст договору жодним чином не порушує його законних прав та інтересів, жодних заперечень щодо уточнення чи зміни його викладу не висловила та з ними погодилась, про що свідчать її підписи та згода обробку персональних даних та доступ до кредитної історії.

Відповідно до статті 15 Закону України «Про споживче кредитування»

Відповідач має право протягом 14 календарних днів відкликати свою згоду на укладення договору про надання споживчого кредиту без пояснення причин.

Проте, Відповідач не відмовлявся від одержання кредиту, свою згоду на укладення кредитного договору не відкликав, не звертався за додатковим роз`ясненням положень договору, тобто не скористалася цим своїм правом.

Як вбачається з матеріалів справи, кредитний договір є правомірним, оскільки його недійсність законом прямо не встановлена та судом він недійсними не визнаний, а тому відповідно до ст. 204 ЦК України, є правомірним і повинен виконуватися належним чином, виходячи зі змісту норм матеріального права та з урахуванням умов і змісту самого договору.

***У*клавши Договір, Позичальник підтвердив, що він ознайомлений, повністю розуміє, погоджується і зобов'язується неухильно дотримуватись умов Договору та Правил, які є невід'ємною частиною до нього. Відповідач отримав екземпляр Договору на власну електронну пошту, а також має вільний доступ до умов Договору на Сайті Первісного кредитора.**

Інформація надана ТОВ «Манівео Швидка Фінансова Допомога» з дотриманням всіх вимог законодавства, виклавши її в чіткій, зрозумілій та доступній формі, при цьому саме Відповідач ініціював укладення такого договору, оформивши заявку на сайті ТОВ «Манівео Швидка Фінансова Допомога».

Згідно п. Сторони погоджуються, що проценти, нараховані після закінчення строку надання Кредиту, визначеного в п. 1.2. цього Договору, є процентами в розумінні ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України.

Згідно з п.4.4. З урахуванням положень п. 1.3., п. 1.4. та п. 1.5. цього Договору, Позичальник сплачує Товариству проценти за користування Кредитом за фактичний час користування Кредитом з розрахунку 241,56 (двісті сорок одна цілих п`ятдесят шість сотих) відсотків річних за Дисконтною ставкою або 622,20 (шістсот двадцять дві цілих дві десятих) відсотків річних за Базовою ставкою.

<u>Нормативно-правове обґрунтування щодо нарахування відсотків</u>

Відповідно до п.15 Прикінцевих положень ЦК України у разі прострочення позичальником у період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби COVID-19, або/та у тридцятиденний строк після дня завершення дії такого карантину виконання грошового зобов'язання за договором, відповідно до якого позичальнику було надано кредит (позику) банком або іншим кредитодавцем (позикодавцем), позичальник звільняється від обов'язків сплатити на користь кредитодавця (позикодавця) неустойку, штраф, пеню за таке прострочення.

Відповідно до ст.549 ЦК України відсотки не є видом неустойки

1. Неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторові у разі порушення боржником зобов'язання.

2. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання.

3. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Статтею 625 ЦК України встановлено відповідальність за порушення грошового зобов'язання. Так, ч. 1 цієї статті визначено, що боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання. У ч. 2 зазначено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Приписи ст. 625 ЦК про розмір процентів, що підлягають стягненню за порушення грошового зобов’язання, є диспозитивними та застосовуються, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Отже, три проценти річних від простроченої суми за весь час прострочення застосовуються у випадку, якщо сторони в договорі не передбачили іншого розміру процентів річних.

Кредитним договором № 977556004від 11.08.2020 передбачено розмір прострочених відсотків та конкретну процентну ставку яка буде застосовуватись в період прострочення.

Всі нарахування відсотків нараховувались в межах погоджених умов Кредитного договору.

Уклавши Договір, Позичальник підтвердив, що він ознайомлений, повністю розуміє, погоджується і зобов’язується неухильно дотримуватись умов Договору та Правил, які є невід’ємною частиною до нього. Відповідач отримав екземпляр Договору на власну електронну пошту, а також має вільний доступ до умов Договору на Сайті Первісного кредитора.

Інформація надана ТОВ «Манівео Швидка Фінансова Допомога» з дотриманням всіх вимог законодавства, виклавши її в чіткій, зрозумілій та доступній формі, при цьому саме Відповідач ініціював укладення такого договору, оформивши заявку на сайті ТОВ «Манівео Швидка Фінансова Допомога».

Представник Відповідача стверджує, що Позивач неправомірно стягнув відсотки після закінчення кредитного договору.

Звертаємо увагу суду, що відповідно до п.п. 140-141 постанови Великої Палати Верховного Суду у справі 910/4518/16:

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду, зокрема, навів висновок Великої Палати Верховного Суду, викладений в пункті 123 постанови від 18.01.2022 у справі № 910/17048/17, про те, що з огляду на умови кредитного договору нарахування процентів за користування кредитом припиняється у день фактичного повернення кредиту незалежно від закінчення строку дії кредитних договорів.

Таким чином, за умовами кредитного договору та обставинами справи існувало два періоди нарахування процентів:

1. За користування кредитними коштами згідно з ст. 1048 ЦК України визначеному договором.

2. За користуванням кредитними коштами відповідно до ч. 2 ст. 625 ЦК України і, за весь час прострочення.

У Постанові Великої Палати Верховного Суду від 23.05.2018 у справі №910/1238/17 касаційний суд дійшов такого висновку:

«ПРОЦЕНТИ ЗА КОРИСТУВАННЯ КРЕДИТОМ – проценти, які нараховуються в межах строку кредиту (позики), визначені у договорі. Такі проценти розуміються як проценти за правомірне користування чужими грошовими коштами, розмір яких визначається договором або законом, які сплачує позичальник. Порядок їх виплати врегульований ч. 1 ст. 1048 ЦК України.

ПРОЦЕНТИ ЗА НЕПРАВОМІРНЕ КОРИСТУВАННЯ ЧУЖИМИ ГРОШОВИМИ КОШТАМИ – проценти, які нараховуються внаслідок прострочення боржником виконання грошового зобов`язання, порядок виплати якого врегульований ч. 2 ст. 625 ЦК України, у зв`язку з чим такі проценти можуть бути стягнуті після спливу визначеного кредитним договором строку кредитування».

Отже, відповідно до позиції Верховного Суду, після закінчення строку дії кредитного договору або у разі пред'явлення банком вимоги про дострокове повернення грошових коштів змінюється правова природа зобов'язання. У такому випадку нарахування можливе на підставі ст. 625 ЦК України: «Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом».

Положеннями статей 11, 629 ЦК України встановлено, що договір є однією з підстав виникнення зобов`язань та є обов`язковим для виконання сторонами.

Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦК, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог— відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться (ч. 1 ст. 526 ЦК України).

Враховуючи викладене, Велика Палата Верховного Суду вважає, що право кредитодавця нараховувати передбачені договором проценти за користування кредитом, а також обумовлену в договорі неустойку припиняється після спливу визначеного цим договором строку кредитування чи у разі пред'явлення до позичальника вимоги згідно з частиною другою статті 1050 ЦК України. В охоронних правовідносинах права та інтереси позивача забезпечені частиною другою статті 625 ЦК України, яка регламентує наслідки прострочення виконання грошового зобов'язання.

Саме такі висновки містяться у постановах Великої Палати Верховного Суду від 28 березня 2018 року (справа № 14-10цс18) та від 04 липня 2018 року (справа № 14-154цс18).

Враховуючи порушення Відповідачем зазначених норм матеріального права, що регулюють договірні зобов'язання, та умов договору в частині

повернення кредитних коштів, сплати процентів за користування кредитом та процентів за неправомірне користування чужими грошовими коштами.

У Позивача наявні всі правові підстави для стягнення відсотків за кредитним договором як в межах строку його дії (відповідно до ст.1048 ЦК України) так і після спливу строку кредитування (відповідно до ст.625 ЦК України).

Щодо строків позовної давності

Відповідач зазначає, що строки позовної давності пропущено. У зв'язку із чим, вважаємо за необхідне звернути увагу суду на наступне.

11.08.2020 р. між ТОВ «МАНІВЕО» та Відповідачем укладено Кредитний договір № 977556004 (Додаток до позовної заяви), згідно якого Відповідачу надано грошові кошти (кредит) в сумі 13 000,00 грн. строком на 30 днів. Таким чином, кінцева дата повернення кредиту визначається – 11.09.2020 р.

Відповідно до ст. 257 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Строк позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права, відповідно до ст. 261 ЦК України. Тобто, відлік початку позовної давності починається саме 11.09.2020. З огляду на вищезазначене, строк позовної давності закінчується 11.09.2023. Відповідно до статті 256 ЦК України позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Законом України від 15 березня 2022 року № 2120-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» розділ «Прикінцеві та перехідні положення» ЦК України доповнено пунктом 19, а саме : «У період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, перебіг позовної давності, визначений цим Кодексом, зупиняється на строк дії такого стану». Відповідно, дана норма передбачає, що строки, визначені статтями 257-259 (позовна давність), 362, 559, 681, 728, 786, 1293 ЦК України продовжуються на строк дії воєнного стану.

Зазначена правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 16 квітня 2024 року у справі № 756/10176/23. Тобто, виходячи з вищесказаного, якщо позовна давність спливає під час дії воєнного, надзвичайного стану, то останнім днем строку слід вважати перший робочий день після закінчення періоду дії в Україні воєнного, надзвичайного стану.

Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX затверджено Указ Президента України про введення воєнного стану в Україні з 24 лютого 2022 року до 26 березня 2022 року. Аналогічними Законами України воєнний стан продовжувався з 26 березня 2022 року по 25 квітня 2022 року, з 25 квітня 2022 року по 25 травня 2022 року, з 25 травня 2022 року по 23 серпня 2022 року, з 23 серпня 2022 року по 21 листопада 2023 року, з 21 листопада 2022 року по 19 лютого 2023 року, з 19 лютого 2023 року по 20 травня 2023 року та з 20 травня 2023 року по 18 серпня 2023 року, з 18 серпня 2023 року до 14

лютого 2024 року, з 14 лютого 2024 року до 14.05.2024 року, з 14.05.2024 року до 12.08.2024 року, з 12.08.2024 до 10.11.2024, з 10.11.2024 до 08.02.2025, з 08.02.2025 до 09.05.2025, з 09.05.2025 до 07.08.2025, з 05.11.2025 до 03.02.2026 року продовжено строк дії воєнного стану в України ще на 90 діб.

Частиною 5 ст.261 ЦК України передбачено, що за зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання за зобов'язаннями, строк виконання яких не визначений або визначений моментом вимоги, перебіг позовної давності починається від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання. Якщо боржникові надається пільговий строк для виконання такої вимоги, перебіг позовної давності починається зі спливом цього строку.

Отже, оскільки законодавець зупинив перебіг позовної давності, Позивач дотримався її строків та реалізує своє беззаперечне право на справедливий суд відповідно до Конституції України.

Звертаємо увагу, що пункт 19 Закону України Про внесення зміни до розділу "Прикінцеві та перехідні положення" Цивільного кодексу України щодо поновлення перебігу позовної давності втратив чинність 04.09.2025.

Тобто відлік часу позовної давності відновився саме з 04.09.2025 року.

Звертаємо увагу, що є позитивна практика суду щодо позовної давності, перебіг якої припав на період дії в Україні правового режиму воєнного стану, а саме:

Звертаємо увагу, що є позитивна практика Верховного Суду щодо позовної давності, перебіг якої припав на період дії в Україні правового режиму воєнного стану, а саме:

Такі висновки зазначені в постанові Верховного Суду №727/4133/22 від 21.06.2023: *«..Натомість, скасовуючи законне і обґрунтоване рішення суду першої інстанції та ухвалюючи нове судове рішення про відмову у задоволенні позову, апеляційний суд дійшов помилкового висновку про те, що оскільки відповідно до положень статті 261 ЦК України позовна давність у цій справі почала свій перебіг 26 квітня 2019 року, а звернення ОСОБА_1 до Шевченківського районного суду м. Чернівців із позовними вимогами про стягнення надмірно сплачених коштів здійснено лише 30 травня 2022 року, то позивач пропустив позовну даність, кінець якої припав на 26 квітня 2022 року*

Апеляційний суд проігнорував те, що 17 березня 2022 року набув чинності Закон України від 15 березня 2022 року № 2120-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів щодо дії норм на період воєнного стану», яким було внесені зміни до ЦК України, а саме розділ «Прикінцеві та перехідні положення» ЦК України доповнено пунктом 19 такого змісту: «У період дії в Україні воєнного, надзвичайного стану строки, визначені статтями 257-259, 362, 559, 681, 728, 786, 1293 цього Кодексу, продовжуються на строк його дії».

Тобто загальна позовна давність, перебіг якої припав на період дії в Україні правового режиму воєнного стану, продовжена законодавцем на період дії такого правового режиму. Водночас продовження строків свідчить, що їх перебіг, який відбувається у період дії воєнного стану, не зараховується при обчисленні...»

Постанова Верховного Суду № 206/2984/23 від 25.09.2024 р. :«*Позовна давність є строком, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу. Вона обчислюється за загальними правилами визначення строків, встановленими статтями 253-255 ЦК України та застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення (стаття 256, частина перша статті 260, частина третя статті 267 ЦК України).*

Відповідно до статті 257 ЦК України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

До правових наслідків порушення грошового зобов`язання, передбачених статті 625 ЦК України, застосовується загальна позовна давність тривалістю в три роки.

Порядок відліку позовної давності наведено в статті 261 ЦК України. Зокрема, відповідно до частини першої цієї статті перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Внаслідок невиконання боржником грошового зобов`язання у кредитора виникає право на отримання сум, передбачених статтею 625 цього Кодексу, за увесь час прострочення, тобто таке прострочення є триваючим правопорушенням, то право на позов про стягнення інфляційних втрат і 3 % річних виникає за кожен місяць з моменту порушення грошового зобов`язання до моменту його усунення і обмежується останніми трьома роками, які передували подачі такого позову.

Такі висновки викладені в постанові Великої Палати Верховного Суду від 08 листопада 2019 року в справі № 127/15672/16-ц (провадження № 14-254цс19), на яку посилається заявниця в касаційній скарзі та яку правильно врахували суди попередніх інстанцій.

Щодо продовження строків давності на строк дії карантину, необхідно зазначити таке.

Із 12 березня 2020 року на усій території України установлений карантин із подальшим продовженням відповідними постановами його строку до 30 червня 2023 року (пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»).

Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 257 , 258 , 362 , 559 , 681, 728, 786, 1293 цього Кодексу, продовжуються на строк дії такого карантину (пункт 12 Прикінцевих та перехідних положень ЦК України в редакції Закону № 540-IX, який набрав чинності 02 квітня 2020 року)»

Також, варто зазначити позицію Київського апеляційного суду в постанові по справі № 754/10139/24 від 24.01. 2025 : *«Відмовляючи у задоволенні позовних вимог, суд першої інстанції виходив з того, що у зв`язку з неналежним виконанням відповідачем взятих на себе зобов`язань щодо погашення кредиту, ТОВ «Манівео швидка фінансова допомога» мало право від дня завершення строку кредиту 22 січня 2021 року та протягом наступних трьох років до 22 січня 2024 року звернутися до суду з позовом за захистом свого порушеного права. Однак,*

ТОВ «Юніт Капітал» позовну заяву подано до суду лише 18 липня 2024 року, тобто з пропуском строку позовної давності.

Колегія суддів не погоджується з таким висновком суду першої інстанції з наступних підстав.

30 березня 2020 року був прийнятий Закон України № 540-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)», яким доповнений Розділ «Прикінцеві та перехідні положення» ЦК України п. 12, яким визначено, що під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), визначені статтями 257, 258, 362, 559, 681, 728, 786 , 1293 цього Кодексу строки продовжуються на строк дії такого карантину.

Вказаний Закон набрав чинності 02 квітня 2020 року, а тому саме з цієї дати строк позовної давності продовжувався у зв'язку із введенням на території України карантину. Строк карантину неодноразово продовжувався й закінчився 30 червня 2023 року.

Крім того, згідно Указу Президента України №64/2022 від 24 лютого 2022 року «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом №2102-IX від 24 лютого 2022 року, в зв'язку з військовою агресією РФ проти України, в Україні було введено воєнний стан з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, з подальшими його продовженнями, який триває і наразі.

Законом України від 15 березня 2022 року №2120-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» внесено зміни до ЦК України щодо строків позовної давності. Так, розділ «Прикінцеві та перехідні положення» ЦК України доповнено, зокрема п.19, згідно якого у період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року №64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року №2102-IX, перебіг позовної давності, визначений цим Кодексом, зупиняється на строк дії такого стану.

Щодо витрат на правничу допомогу

Згідно з частиною першою статті 133 ЦПК України судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов’язаних з розглядом справи, до яких, зокрема належать витрати на професійну правничу допомогу.

Відповідно до частин першої - шостої статті 137 ЦПК України витрати, пов’язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за рахунок держави.

Для визначення розміру витрат на правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: 1) складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); 2) часом,

витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); 3) обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; 4) ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи.

Відповідно до частини третьої статті 141 ЦПК України під час вирішення питання про розподіл судових витрат суд враховує: 1) чи пов’язані ці витрати з розглядом справи; 2) чи є розмір таких витрат обґрунтованим та пропорційним до предмета спору, з урахуванням ціни позову, значення справи для сторін, у тому числі чи міг результат її вирішення вплинути на репутацію сторони або чи викликала справа публічний інтерес; 3) поведінку сторони під час розгляду справи, що призвела до затягування розгляду справи, зокрема, подання стороною явно необґрунтованих заяв і клопотань, безпідставне твердження або заперечення стороною певних обставин, які мають значення для справи, безпідставне завищення позивачем позовних вимог тощо; 4) дії сторони щодо досудового вирішення спору та щодо врегулювання спору мирним шляхом під час розгляду справи, стадію розгляду справи, на якій такі дії вчинялись.

20.01.2026 укладено Договір про надання правничої допомоги між Товариством з обмеженою відповідальністю «Юніт Капітал» та Адвокатським бюро «Тимошенко та партнери».

Відповідно до п.1.1 клієнт доручає, а адвокатське бюро приймає на себе зобов’язання надавати правничу допомогу в обсязі та на умовах, передбачених даним Договором.

Згідно зі ст.137 ЦПК України Витрати, пов’язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за рахунок держави. За результатами розгляду справи витрати на правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами. Для цілей розподілу судових витрат: 1) розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов’язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі відповідних доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою; 2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі відповідних доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Порядок оплати послуг Адвокатського бюро зазначено в розділі 3 Договору про надання правничої допомоги № 20/01/26-02 від 20.01.2026.

Згідно з п. 3.1. Отримання винагороди Адвокатським бюром за надання правової допомоги відбувається у формі гонорару.

В п. 3.2. При визначенні розміру гонорару враховується:

- обсяг і час роботи, що потрібний для належного виконання доручення;
- ступінь складності правових питань, що стосуються доручення;
- вірогідність того, що прийняття доручення перешкоджатиме

прийняттю Адвокатським бюро інших доручень або суттєво ускладнить їх виконання;

- необхідність виїзду у відрядження;

- важливість доручення з точки зору інтересів клієнта;

- особливі або додаткові вимоги клієнта стосовно строків виконання доручення;

- характер і тривалість професійних відносин Адвокатського бюро з клієнтом;

- професійний досвід, науково-теоретична підготовка та репутація Адвокатського бюро.

Відповідно до п.3.3. Гонорар складається з суми вартості послуг, тарифи яких узгоджені Сторонами в Протоколі погодження вартості послуг до договору про надання правничої допомоги № 20/01/26-02 від 20.01.2026 (Додаток №1 до цього Договору.)

Відповідно до п. 3.6. Сума гонорару, якщо вона буде стягнута на користь Клієнта сплачується на користь Адвоката не пізніше 10 числа місяця наступного за місяцем фактичного отримання коштів на рахунок Клієнта.

При встановленні розміру гонорару враховується складність справи, кваліфікація і досвід адвоката, фінансовий стан клієнта та інші істотні обставини. Гонорар має бути розумним та враховувати витрачений адвокатом час – ст.30 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

До правової допомоги наданої Адвокатським бюро «Тимошенко та партнери» належить ***вивчення матеріалів справи, складання адвокатського запиту, складання клопотання про витребування доказів , а також складання позовної заяви.*** Вказану суму в розмірі 7000,00 грн. на надання правничої допомоги зазначено в Протоколі погодження вартості послуг до Договору про надання правничої допомоги № 20/01/26-02 від 20.01.2026.

На виконання вимог п. 9 ч. 3 ст. 175 Цивільного процесуального кодексу України, повідомляємо суд, що попередній (орієнтований) розрахунок суми судових витрат, які Позивач поніс в зв’язку із розглядом даної справи складає 9 662,40 грн.

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат:

- судовий збір: 2 662,40 грн.

- витрати на професійну правничу допомогу: 7 000,00 грн

Попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат:

- вивчення матеріалів справи: 2 год.- 1000,00 грн.;

- складання позовної заяви: 2 год.- 5 000,00 грн.;

- підготовка адвокатського запиту: 1 год – 500,00 грн;

- підготовка та подача клопотань : 1 год – 500,00 грн.

Зазначений попередній розрахунок суми судових витрат включає в себе витрати понесені Товариством з обмеженою відповідальністю «Юніт Капітал» на професійну правничу допомогу.

З урахуванням викладеного, сума правничої допомоги у розмірі 7 000,00 грн. пропорційна виконаній роботі Адвокатського бюро «Тимошенко та партнери».

Враховуючи вищевикладене, керуючись вимогами ч. 2 п. 1 ст. 141 Цивільного процесуального кодексу України, вважаємо, що судові витрати, пов’язані з розглядом справи є повністю обґрунтованими.

Враховуючи вищесказане та керуючись ст. 179 ЦПК України, -

ПРОШУ:

1. Прийняти та врахувати відповідь на відзив.
2. Стягнути з [redacted] року народження, [redacted] на користь ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЮНІТ КАПІТАЛ» (01133, місто Київ, бульвар Лесі Українки, будинок 34, офіс 333), (Код ЄДРПОУ: 43541163) заборгованість за кредитним договором № 977556004 від 11.08.2020 у розмірі 37 310,00 грн.
3. Судові витрати, пов’язані з розглядом справи, а саме: судовий збір у розмірі 2 662,40 грн., витрати на професійну правничу допомогу в сумі 7000,00 грн. покласти на Відповідача.

Додатки:
1. Довіреність на Кукса Карина Олександрівна.pdf.
2. Виписка з ЄДР.pdf.
3. Скан копія довіреності.pdf.

04.09.2026, **Кукса Карина Олександрівна**